Anul I Nr. 3-4. Prețul 25 Pf. Balta—Duminică 20 Septembrie 1942.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

Director: VALERIU OLANIUC.
Șef-Redactor: N. SAFTOIU.

GUVERNAMÂNTUL CIVIL AL TRANSNISTRIEI—DIRECȚIUNEA PROPAGANDEI
Gazetă de luptă și afirmare națională

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
CENTRUL DE PROPAGANDĂ—BALTA
Secretar de Redacție: SERGIU GRIGORESCU

BALTA

Orașul acesta îmi amintește de Iașul nostru drag. De bătrîna Capitală a moldovei. De orașul copilăriei mele, de rîpele, dealurile și viile Tătărașului...

La 8 km., depărtare de gară, Balta are totuși farmecul ei, de care te simți atras, te simți reținut să-i privești lacom vîlcelele și urcușurile, cari din străfunduri parcă îți vorbesc de timpurile cînd pe aici, vegheau neînfricoșate oștile Voevozilor, la hotarele Moldovei.

Balta are trecutul ei, legat de istoria Moldovei, de istoria veacului rominesc.

Suntem pe urmele acestui trecut și putem afirma, că dela început, Balta a fost veche așezare moldovenească.

Astăzi în Balta se găsesc puțini moldoveni, cei mulți fiind alungați s'au deportați prin fundurile Siberiei.

Dar nu va trece mult și iarăși, aici, pe ruinile lăsate de război, se va înalța, frumos și rominesc, acest oraș, care trebue să devie, cu timpul, **centrul rominismului la granița de răsărit.**

Războiul a lăsat urme adînci la Balta, dar numai într'un an de gospodărie romînească, inițiată, călăuzită și însuflețită de doi oameni: d-nii **Colonel Dumitrescu Polihron**, Comandant de mare Unitate și Colonel **Vasile Nica** Prefectul județului, s'au înfăptuit aici lucruri, pentru cari nu găsim cuvinte de laudă și recunoștință.

Acum, orașul Balta, are o înfățișare primitoare, civilizată; s'a pus ordine pretutindeni, s'a reparat, s'a zidit, bisericile se innoesc, se deschid școli și spitale noui, cămine și cazinouri, teatru și cinema.

Suntem mîndri și fericiți că ne găsim aici, să contribuim și noi, cei dela Propagandă, la cimentarea rominismului în această partea a țării, desrobită de biruitoarele armate romino-germane.

Orașul Balta, oraș patriarhal al Transnistriei, în vîlcelele, pe drumurile și pe dealurile căruia a curs sînge rominesc, unde umbrele strămoșilor trec la braț cu martirii sfintei lupte de acum [illegible], va rămîne pentru tot deauna cetate de suflet și dăruire rominească.

Valeriu Olaniuc.

НАШ МАРШАЛ

Создал его Бог из камня и молнии Вдил ему в душу всю веру народа и в кровь всю бурю нашей жизни.

В его стальных глазах, как в натянутом луке, стоит судьба, борящегося народа.

А в его улыбке, как в цветке обращенном к солнцу, видна радость жизни, угрюмая и земная, как нация, вышедшая из земли веков и которую никакое чужое насилие не может потушить, как никакое волнение и и боль не может стереть его здоровую улыбку.

Наш Маршал не только главнокомандующий. В нем звучит, как в воеводе весь инстинкт войны, который имели предки.

Наш Маршал не человек политики Для него Страна и Нация лучшие блага чем небо, свет и жизнь.

Быть румыном для него значит больше, чем быть человеком.

Бог дал ему душу глубокую и большую, скрытую скалами доброты, как озеро горами.

Отсюда его дар делать добро; Отсюда его чуткость к делам я бедным.

Г-н. Маршал
ИОН АНТОНЕСКУ.

Отсюда его безграничная любовь к крестьянству и труду наших сел Нам дал его Бог в распутье века Нам дала его судьба, когда основа нации начинала разваливаться, для того чтобы поддержать ее всеми силами своей необычайной натуры Боролся целую жизнь для армии и солдат,

оролся против предателей и малодушных.

Боролся против всех, снизу до верху, разрушая, в вихре обновляющей веры, все что стояло против чистоты и возвышения Нации, от Трона до хатенки.

Нашел страну разрушенную, обедневшую, уставшую, малозначительную и в течении нескольких месяцев дал нам страну об'единенную, чистую, здоровую, гордую, уважаемую и которая завоевывает себе право и честь на полях сражения

Трудиться для Маршала Антонеску—долг.

Умереть для Маршала Антонеску—честь.

Профессор
Михаил Антонеск

Transnistria de acum un an și cea de azi

După aproape un an de zile, fața Transnistriei pe care o regăsesc este aproape de necunoscut. In urmă rămăseseră ruinele și vestigiile unui regim dezastruos. O populație care nu mai avea nimic omenesc într'însa și peste totul imprimarea grozavelor zile pe care frații noștri dintre Nistru și Bug trebui seră să le suporte cu stoicism.

Trebuia mînă energică să readucă ordinea și îndrumarea unei vieți noi, aici pe aceaste pămînturi desmoștenite. Mă gîndeam în timpul zilelor cînd răsboiul întîrzia pe aceste meleaguri la posibilitățile imense pe care le oferă Transnistria. Suflete care așteptau numai deschiderea spre o lumină nouă, bogății pe care sovieticii nu le-au canalizat decît pentru profitul regimului acela hidos care înțelegea totul, în afară de om.

Mareșalul Antonescu, după ce comandase cu destoinicie cadența armatelor eliberatoare, a ales cu acelaș pricepere pe omul căruia îi trebuia încredințată marea misiune a redresării Țării Bugului, în persoana profesorului Gh. Alexianu. Deasemeni conducerea județelor Transnistriei a fost dată unor buni gospodari care au știut să se identifice cu chemarea ce le era adresată din atîtea piepturi obidite.

Am regăsit Transnistria acum după un an O provincie nouă, în care viața pulsa intens. O populație care iradia fericită care-și trăia viața—o viață frumoasă—sub oblăduirea și larga ințelegepe a administrației romînești Cînd trenul despica zările brăzdate de sîngele eroilor noștri, cînd în margine de șanțuri zăngăneau în bătaia vîntului căștile bravi-căzuți, aninate pe cruci—am întînit pe aceste plaiuri salutul nostru strămoșesc, în care mîna svicnea cu acelaș energie ca pe vremuri în castrele strămoșilor noștri latini. Casele care acum un an erau înegrite—nu de trecerea gravă a răsboiului ci de anii care uitase să le aștearnă pe deasupra spoiala curățeniei, se ridicau din pămînt albe, îmbietoare. Și drumuri îngrijite urcau, printre dealuri, șerpuitoare așa ca în orice frescă depe întinsul țării noastre.

De-alungul drumului țăranii își adunau cu multă rîvnă rodul muncii lor de un an de care știau că acum se pot bucura în tihnă.

Am vizitat apoi fabrici în care pulsa o activitate intensă, orașe în care oamenii trăiau în acelaș ritm și cu aceleaș avantagii ale civilizației noastre.

Era o realizare eloquentă a muncii care fusese depusă într'un an de zile, dela Guvernator și până la ultimul funcționar administrativ. Pretutindeni, cinstea, disciplina și munca erau lozincele care conduceau viața acestor oameni.

Așa se explică dece într'un răstimp relativ scurt s'au putut înfăptui atîtea mari realizări.

Și încă, ofensiva de gospodărire a Transnistriei e în plin marș.

Pe măsura timpului voi arăta în paginile acestei gazete, marile înfăptuiri ale administrației noastre.

Deocomdată, doar această scurtă semnalare.

N. SAFTOIU.

COMUNICAT

Se aduce la cunoștința locuitorilor orașului Balta, că, începînd cu data de astăzi, localurile sunt deschise pînă la ora 1 noaptea. Circulația pe strazi, este, deasemenea, permisă, pînă la această oră.

Революционное движение в Никарагуа.

Генуя, 20.(Транспресс).—Агенство Д. Н. Б. сообщает, что в Вашингтон прибыла телеграмма, в которой говорится, что в Манагуа—столице Никарагуа,—арестовао 13 человек, среди которых имеется несколько генералов, обвиняемых в поддержке революционного движения.

TOAMNĂ IN TRANSNISTRIA

Toamna și-a scuturat primele frunze pe meleagurile Transnistriei — Dinspre Nistru și dinspre Bug, svonul ne aduce cîntecul valurilor, pe aripile reci ale vîntului de seară, coborîndu-ne în suflete nostalgia plaiurilor noastre de dincolo, dorul de căminurile noastre și tristețea depărtării dezolante.

S'ar părea că depărtarea s'a pus stavilă de netrecut pe albia Nistrului și că întunerecul nopților transnistriene vrea să ne înspăimînte, dar zorii fiecărei dimineți ne șoptesc tainic: „treziți-vă cu noui puteri de muncă, spălați-vă cu apa vie a postului vostru de peste zi și îmbrăcați-vă cu straiul zelului și al lepădării de sine!"

Am venit aici în Transnistria să zidim temelia credinții, să clădim edificiul moral al vieții sociale, am venit să aducem fraților moldoveni încrederea într'un destin care și-a întors fața luminoasă spre ei, am venit să colaborăm cu ei și să pășim împreună pe calea desăvîrșirii.

Grea e misiunea noastră și multe sunt obstacolele care ni se pun în cale.

Din zorii dimineții și pînă în asfințitul înserării, robotim cu brațele și cu sufletele, dibuim cărările care pătrund în ascunzișurile neînțelegerii și învingem totul, cu armele omeniei și ale înțelegerii tuturor greutăților.

A doua toamnă romînească în Transnistria, a venit cu bucuria belșugului unui pămînt bine administrat, a venit cu roadele răsplătitoare ale unei munci intensă și rațională, a venit cu mîngîierea alinătoare a sufletelor noastre îngrijorate și pătrunse numai de dorinți de bine

Dar peste grijile noastre cotidiene, toamna își scutură frunzele veștede și vîntul ne ia dorurile, ducîndu-le spre ceilalți frați dela Tisa, cari ne așteaptă să le întindem mîna de pe malul Bugului.

Sergiu Grigorescu.

Борьба

Кто незнает ее?

Она велась открыто, распространялась по всей замле, развивалась во-все оружии дьявольскими материальными средствами для уничтожения религии, которая является не матерьяльной.

Пошла дикая борьба против Того, существование против которого они кричали, не отдавая себе отчета что именно этой битвой они укрепили сознание о его существовании. Ведь кто воюет против несуществующего? — Этой битвой преследовалась цель внедрения нового политического режима, совсем не целесобразного,

Делался опыт, который должен был обойтись дорого. Десятки миллионов челопеческих жизней, нищета и одигалость оставшихся, слезы ужас, проклятия и наконец падение самой великой страны гранитный фундамент которой сменился песочным.

Все же война должна вестись, даже с риском, до конца для того, чтобы уничтожить диаметрально противостоящий этим тенденциям, создать новое Государство в свете, для уничтожения религии не взирая на ее неучтаженые основы. Люди хотели уничтожить 1928 — 1933 в промежутке 5 лет что никем из них не было создано.

Хотели произвести коренное изменение во всем свете, но наткнулись на безсилье человеческого создания. Одно единственный человек однажды радикально переделал свет: но этот человек был Бог: Исус Христос. Ни до него ни после него, никто другой.

Для достижения этой цели были употреблены все средства: школа, спектакли, жестокая сила, употребленная для отнятия добра, для наполнения до отказа тюрем, для изгнания в холодные и голодные края Сибиря, для убийства безжалостного и безцельного без зазрения совести, десятков миллионов людей.

В пустоте и лжи этого нового Государства мы убеждаемся теперь, присутствуя при его падении под ногой солдата креста и при похоронах ее бездыханного тела под камнем европейской цивилизации.

Не хочу развить политическую теорию. История будет констатировать реальность всего.

Хочу дать только, здесь о этой еженедельной газете серию ответов и обяснения, имеющих отношение к душевным необсуждаемым необходимостям в связи с религиозным чувством тех, которые слишком с большой легкомысленностью склонили уши к ложным проповедям, закрывая глаза перед всем тем, что могло им доказать противное, не позволяя таким образом своему собственному рассудку-расуждать.

Хочу уточнить, что для этих обяснении не буду никогда пользоваться Библией, и также не другими религиозными писаниями, но буду употреблять их собственное оружие: рассуждение и изучение природы, доказывая таким образом, что у них было хорошее оружие, но они не сумели пользоваться им для выявления истины, также, как и сегодня на поле брани (физической) они имеют хорошие орудия, но не умеют ими пользоваться. Для подтверждения того, что хочу сказать, я прибегну к цитатам ученных людей, универсальной славы, для того, чтобы доказать, что истинные науки не исключили Бога из природы, но усадили его владыкой на трон величия в среде ея как настоящего Создателя всего видимого и невидимого. Вот что говорит французский философ К. Флапарион: „Мир живет Богом, так как тело живет душой и мы чувствуем, что Бог бесконечен в мире в каждом его атоме.

Мы восхищаемся Богом в природе".

Кто желает выйти из заблуждения, пусть следит за тем, что здесь будет писаться.

Мы не придем с револьвером и Сибирью, а с рациональными словами и достоинством.

Иеродиакон
Дософтей Мурарну.

(Продолжение следует)

Casa țărănească din Rominia

А Ефименко.

18 авг. 1938.

И опять наполняет меня так знакомо
Позабытой грозы необ'емная тень;
Возвращаются юные волны под'ема
И смывают, как встарь, горечь жизни и лень

Наблюдаю весны твоей пир и цветенье.
Красота без конца, без конца красота!
Ну, а мне?! только горечь последних сомнений,
Только Богом забытая в сердце мечта.

Ничего я не жду: Август жизни у двери,
Только-б видеть тебя, только-б видеть тебя!
Позабыть на мгновение тяжесть потери,
Сиротливое чувство в осколки дробя.

Ничего я не жду.. В иступленьи желаний
Стертый след твоих ног целовать-бы хотел,
Но крыла не поднять на коротком дыханьи
И последнюю песню я спел!

Biserica Creștină, Biserica Romînă

Se pare că nu este nimic mai expresiv, nimic mai mingiios, nimic mai plin de lumină, decît aceste cuvinte „Biserica Creștină."

Pentru tot cel ce are un suflet, pentru tot cel ce crede nestrămutat și nemincinos într'un Dumnezeu adevărat, Biserica Creștină este ultima nădejde. Firul întregei noastre vieți atîrnă de acest mărgăritar, și în el se oglindește toată lucrarea noastră.

Bătrînii și tinerii, stăpînitorii acestei lumi și săracii, fericiții și ovidiții soartei, toți delaolaltă s'au înfrățit dealungul veacurilor sub oblăduirea Bisericii creștine, ca la sînul unei mame bune, care mîngîe și ceartă, încurajiază și îndrumiază pe fiii ei cu duiosie.

Au fost și fii răi și neascultători, care, îngîmfîndu-se închipuită lor înțelepciune, au socotit povățuirile acestei mame ca un lanț și ca un jug, pe care s'au grăbit a'l scutura. Dar s'au văzut deodată rămași fără zări de orientare, ca o corabie fără cîrmaci, ce se primejduește pe luciul mării. Unii, în nebunia lor, au continuat sa-și ducă acest trai fără căpătîi.

Alții însă, mai cuminți, văzandu-și însăși existența lor primejduită, s'au grăbit a veni din nou, cu lacrimi de pocăință sub ocrotirea și îndrumarea Sfintei Biserici, ca fiiul cel păcătos din Evangheliе.

Cartea aceasta, atît de nesocotită și riscantă, a fost jucată în ultima vreme de agentu regimului comunist din Rusia Sovietică. Rezultatul îl vedem cu toții: căutînd să smulgă credința religioasă din sufletul unui popor numeros, credința pe care, nici ei și nici nimeni altul n'a sădit-o; decît unal Dumnezeu, mai mult au întărit-o.

Au rewsit doar să ridice o generație tînără, însălbătăcită, dezorientată complect față de tot ceea ce poate fi spiritualicește înălțător, și să asuprească în halul cel mai degradant o generație veche, prin metodele lor diabolice, aducind jale multă și lacrimi din belșug în fie ce casă.

Acest regim însă, fiind cu totul împotriva firii, n'a putut să dureze și astăzi asistiăm cutoții la spulberarea și înmormîntarea lui pentru totdeauna.

Prin multe primejdii a trecut Biserica Creștină dela întemeerea ei de către Însuși Mîntuitorul Hristos, multe prigoane o îndurat. Dar din toate a eșit, nu numai biruitoare, dar chiar mai întărită și mai slăvită, împlinindu-se nemincinoasele cuvinte ale Întemeetorului ei, că „Porțile iadului nu o vor birui".

Lupta împotriva Bisericii, este lupta directă și fățișă împotriva lui Dumnezeu. Și cine se va putea lupta cu „Dumnezeul oștirilor"? Deacea se cuvine mai ales a pleca smeriți genunchii noștri în fața Altarului Bisericii Creștine, primind cu dragoste și cu bucurie darurile și binecuvîntările ei, strigînd cuvintele psalmistului și lucrînd după zisa lor: „Dușmanii Tăi, Dumnezeule, neprieteni mi s'au făcut".

Acestor zise prooroceşti s'au conformat întru totul glorioasele armate romîne, sub brava conducere a Mareșalului Conducător și Erou, Ion Antonescu.

La ceea ce au realizat aceşti soldați viteji încursul unui singur an, putem privi ca într'o carte deschisă. Este deajuns a aminti numai: Prut, Nistru, Odesa, Bug, Nipru, Doneț, Crimeea, desrobire, Biserici deschise și înălțate, slavă lui dumnezeu și toate vor fi înțelese!

Amintiți-vă, cei ce v'ați hrănit cu pîine bolșevică, amintiți-vă de 1933, de siberia și de soții, fii își frații voștri, pe care această nesățioasă hiară vi i-a înghițit, storcînd pîraei de lacrimi din ochii și sufletele voastre, rămase fără îngrijire și mîrgiere.

Amintiți-vă de toate acestea și alergați cu lacrimi de mulțumire, aruncîndu vă cu încredere destinul vostru la sînul Bisericii Creștine, căreea bravii soldații romînii i-au descătușat mîinile, ca iarăși să vă poată îmbrățișa și mîngîia. Plecați-vă smeriți, în tăcere adîncă, frunțile voastre, ca în fața unor rămășițe sfinte, în fața mormintelor celor căzuți, care, sub țărîna lor mult grăitoare, străjuesc Biserică tuturor nădejdilor.

Transnistria creștină, Transnistria glorioaselor amintiri ale trecutului romînesc, Transnistria bătrînilor noștri voevozi și a tînărului Rege Mihai I, se bucură astăzi de soarele binefăcător al libertăților omenești și creștinești. Poporul Romîn, păstrătorul neștibitor de veacuri al credinței străbune creștinești, a adus și fraților de aici iubirea caldă ce străbate toată Evanghelia lui Hristos.

Slavă lui Dumnezeu, Atotstiitorul, Slavă tînărului nostru Rege, Mihai I, slavă Mareșalului Antonescu și armatelor desrobiitorire ramine!

Protopop M. Grosu.

O LUPTA

Cine n'o știe? S'a dus pe față; s'a dus pe un pămînt întins; s'a dus cu toate armele cele mai diabolice, cu arme materiale, pentru a nimici ceva nematerial. S'a dus o luptă nebună, împotriva Aceluia, a cărui existență luptătorii o tăgăduiau, fără să-și dea seama, că tocmai prin această luptă, ei întăriau mărturisirea existenții sale. Căci, cine se luptă împotriva cuiva, care nu există? — S'a urmărit, prin această luptă, inscăunarea unui regim politic, care nu avea nici o rațiune: se făcea o experiență, care avea să coste mult.

Zeci de milioane de vieți omenești, mizeria și însălbătecirea celor rămași, lacrimi și jale și blestem, și la urmă prăbușirea celui mai întins imperiu a cărui temelii de granit ei le-au schimbat cu altele de nisip.—

Lupta însă, trebuia dusă cu orice risc, pînă la capăt, pentru a distruge ceeace era diametrul opus acestor tendințe de a creea o împărăție nouă în lume, pentru a distruge religia, fără să țină seamă de temeliile ei indestructibile. Ceeace, nu a fost creeat de nimeni dintre oameni, ei au vrut să distrugă cu desăvîrșire într'un period de cinci ani (1928-1933).—

Au voit să facă o transformare radicală în lume, dar s'au izbit de neputința firii omenești. Un singur om a transformat o singură dată lumea, în mod radical, iar acel om a fost Dumnezeu: Iisus Hristos! Nici, pînă la El, nici după el nimeni altul.

Pentru atingerea acestui scop, u întrebuințat toate mijloacele: școală, spectacole, forță brutală, aplicată la deposedarea de averi, la popularizarea pînă la refuz a temnițelor, la expulzarea în înghețurile fălmînde ale Siberiei și la uciderea, fără milă și fără scrupul, a zeci de milioane de oameni.

Zădărnicia și minciuna acestei noi împărății, o verificăm astăzi, asistînd la prăbușirea ei sub piciorul ostașului Crucii, și la înmormîntarea cadavrului ei, sub lespedea de piatră a civilizației europene.—

Nu vreau să fac teorii politice-istoria va constata realitățile.—Vreau să dau numai, în acest ziar săptămînal, o serie de răspunsuri și explicații cugetate cu privire la necesitățile sufletești indiscutabile, în legătură cu sentimentul religios, acelora care și-au plecat cu prea multă ușurință urechea la propovăduiri mincinoase, închizînd ochii dela tot ceeace priveliștea înconjurătoare ar fi putut să le dovediască contrariul, și interzicînd propriilor rațiuni, să judece.—

Țin să precizez, că în aceste lămuriri, nu mă voi folosi niciо dată de Biblie și nici de alte scrieri religioase; ci mă voi folosi de propriile lor arme: rațiunea și științele naturii, dovedind astfel, că ei au avut arme bune, dar n'au știut să le întrebuințeze, pentru a scoate adevărul, dup cum și astăzi, pecîmpul de luptă fizic, au arme bune, dar nu știu să le folosiască. Pentru întărirea celor ce voi spune, voi da citate din oamenii de știință cu valoare, universală spre a dovedi că științele cele adevărate, n'au exclus pe Dumnezeu din naturăci L-au așezat stăpînitor pe un tron de mărire, în mijlocul naturii, ca pe adevăratul creeator, al tuturor celor văzute și nevăzute. Dupăcum zice șiinvățatul filosof francez, C. Flamarion; „Universul vietuește prin Dumnezeu, dupăcum trupul vietuește prin suflect Și noi simțim că Dumnezeu este infinit în lume, în fiecare atom al Universului Noi admirăm pe Dumnezeu în natură".—

Cei ce vor să iasă din nedumerire, să urmărească cele ce se vor scrie aici. Noi nu vom veni cu pistolul și cu Siberia, ci cu cuvîntul rațional și cu demnitatea.—

(Va urma).

Ierodiacon
Dosoftei MORAR.U.

Как был уничтожен один наблюдательный пост двумя отважными румынскими моряками

Отсюда с нашего судна, стоящего на линии фронта, каждый вечер видны светлые полосы большевистских огней.

Столпы света сильных прожекторов следят за всем.

„Будь они прокляты; на веки! Постойте, доберемся мы до вас"! возмущенно произносит один из матросов на борту.

— Постойте, не зажгут они больше своих фейерверков, уверенно подтверждает другой.

Тяжелая обязанность

Аспирант К... один из наших отдаленных наблюдателей получает приказ об очищении позиции от самого назойливого русского наблюдательного пункта.

Румынский флот на страже в Черном Море.

Получив приказ, аспирант К... выбирает людей. Миссия тяжелая. Надо всего два человека, а вызвалось больше тридцати. Каждый хочет быть там.

— Хотя бы одного большевика поймать, господин аспирант, хотя бы одного!—

Наконец для того, чтобы не обидеть людей, аспирант К... должен бросить жребий.

Вышло два храбрых, сильных молодца, привыкших ко всяким критическим ситуациям; ловких, быстрых, провожаемых грустным взглядом тех, которые должны остаться на постах.

Им объясняется положение и задание, которое они должны выполнить.

— Еще раз, молодцы: больше осторожности и да поможет вам Бог,—кричит офицер во след уходящим.

Лодка отдаляется, осторожно скользя по поверхности темных вод, пробирается между камышем и зарослями верб и, взмахнув последний раз веслами исчезает.

Вернутся ли назад эти возбужденные счастьем юноши?

Огонь на воде

— Горит как мыши!

— Над их наблюдательным пунктом покраснело небо— говорит один матрос стоящий на наблюдательном посту.

— Там, в глубине, вырывается пламя из воды и тянется до самого берега.

Наверное горит большевистский наблюдательный пост. Значит спаслись от одного. Несколько выстрелов обрывают вспыхнувшую радость.

Сердца болезненно сжимаются от боязни за храбрых, ушедших „туда".

— Наблюдательный пункт X горит, Люди еще не вернулись...

На бессарабской земле

Капрал Балаур Флоря и солдат Довидеску из одной морской части, ушедшие в миссию на бессарабскую землю, продвигаются храбро между зарослями верб. Наконец добрались до берега.

Шорох... и люди прячутся в лодку

Крепко сжимая в руках ружья, продвигаются осторожно возле деревьев к наблюдательному пункту, который вырисовывается, как гигант на освещенном небе. Оставив на километр за собой лодку, осторожно продвигаются вперед, зорко следя вокруг. Наконец достигли...

Румынский пароход на Дунае.

В глубине дома, где установлен наблюдательный пост, сумрачный полумрак. Бидоны от бензина, радио аппарат, бутылки от водки валяются в беспорядке на полу.

Никого...

Короткий обмен взглядами. Безмолвный уговор. Один из солдат лезет во внутрь, другой остается на страже.

Проверяет внутренность дома, в ящике найдено несколько заметок, планы, амуниция и оружие.

Наши молодцы прячут все, что можно взять, обливают бензином рефлектор, поджигают и исчезают в глубокой тьме весенней ночи.

В это время пламя встревожило большевиков близь расположенного пункта и они стреляют на угад.

Назад

Солнце давно перевалило за полдень. Наблюдалель с борта сообщает:

— Лодка вдали.

Направленный бинокль, замечает в указанном месте, лодку, в который находились два человека.

— Возвращаются, возвращаются!—воскликнул офицер с энтузиазмом.

Лодка приближается и из нее выходят наши храбрецы, и падают в радостные объятия товарищей. Комендант горячо пожимает им руку.

После поджога большевистского поста, бесстрашные моряки, сделали еще одну экскурсию на территорию, занятую врагом, принеся несколько ценных сведений своему командиру.

Не забыли также и свою лодку, наполненную амуницией советского наблюдательного поста.

Храбрость нашего румынского солдата была всегда на высоте. Ежедневно подобные экскурсии совершаются неустрашимыми молодцами на самые передовые позиции врага.

Матросы, которые сторожат наши границы, бодры и знают, что истина и великое право нашей нации будут всегда вести вперед до победного конца.

Военный корреспондент
САФТОЙУ Н.

Английский оптизм

Англия хвастается, что у нее есть миллион солдат, сытых, одетых и хорошо вооруженных. Они играют в футбол, гольф и теннис и время от времени принимают участие в грандиозных маневрах в присутствии короля. Эти маневры описываются на все лады бойкими английскими и американскими журналистами, их показывают во всех кинематографах, и все население приходит в восторг от храбрости ангийской непобедимой армии.

В северную Англию прибыли американские войска. Одна иностранная описывает следующим образом настроение этих войск.

„Янки сначала чувствовали себя очень плохо в Европе. Им недоставало спортивных принадлежностей и они не могли пользоваться своими радио аппаратами, так как вольтаж Ирландии отличается от американского вольтажа. Англичане постарались устранить все эти недостатки.

Они организовали для американских солдат спортивные арены дансинги, в которых янки могли ухаживать за рыжеволсыми ирландскими красавицами. Военные специалисты восхищаются выносливостью этих рослых и здоровых солдат. Во время маневров американские солдаты сихотй выдержали аттаку новейшо-бомбововов „Вульты", не смотря на то, что эти бомбововы старались навести на них панику своими сиренами. Военное министерство уже заказало 500.000 повязок на рукаве, которые дудут носить солдаты американской окупационной армии в Германии. Это доказывает оптимизм американцев, которые распевают сейчас ирландские и французкие песенки и мечтают о боевом крещении. Они ждут с нетерпением того дня, когда их пятидесятилетний командир генерал Айзенгауер отдаст приказ о выступлении. Этот день, вероятно, скоро прийдет.

Как вам нравится эта смешная и наивная песенка о храбрости американских оловянных солдатиков, которые даже не боятся сирен маневрирующей авиации? Этих то „героев Англия и Америка собираются послать помераться силами с непобедимой германской армией! Неужели они не могут понять, что германские солдаты сильнее американских игрушечных солдатиков?! Каждый германский солдат стоит на своем посту, будучи готов в любой момент принести свою жизнь в жертву за правое дело.

Возможно ли создать второй фронт в Европе?

Тем временем, как в Лондоне и в Вашингтоне болтают безустанно о создании второго фронта. Где, когда, каким образом, под чьим начальством, с какими войсками пароходами? Вот целый ряд вопросов и целый ряд уравнений со многими неизвестными. Мы можем заранее заявить, что эти уравнения не могут быть решены, принимая во внимания следующие блестящие достижения германской армии, которые имеют решающее значение в вопросе о создании второго фронта:

1 Франция была побеждена. Эта победа уничтожила ту точку опоры, которой воспользовалась американская армия в 1914-19 годах.

2. Англичане были изгнаны из Норвегии, где они хотели создать вторую точку опоры вместо французкой которая была для них потеряна.

3. Все побережье Европы, от Северного Мыса до Бискаии, покрыто железобетонными казематами, самой усовершенствованнойконструкции

Это означает, что высадка английских войск в Европе не возможна. Как бы ни были вооружены войска, которые англичане намериваются употребить для дессанта, они разобьются о стальную грудь укреплений. Кроме того как только англичане попытаются высадиться в Европе, Германия пошлет немедленно к месту высадки свои ударные войска, которые сбросят англичан в океан. Англичане конечно, еще не забыли своего позорного отступления из Дюнкерка.

4. В Африке, Роммель разбил неприятельскую армию и отбросил ее до Александрии. Таким образом, англичане были лишены триполийской базы, которая считалась ими трамплином для прыжка в Европу —Кроме того английские войска в Африке настолько ослабели, что английское командование даже не может думать о наступлении на африканском фронте в этом году.

5. Турция в настоящее время не расположена предоставить свою территорию для образования на ней армии для второго фронта. Таким образом англичане потеряли окончательно шанс напасть на Европу с юго-востока.

Всякий здравомыслящий человек отдает себе отчет в том что создание второго Фронта в Европе могло бы повлиять на конечный результат войны только в том случае, если бы этот второй фронт мог бы быть создан в такой момент, когда он может улучшить положение Советов.

Всем известно, что новое германское наступление наносит сейчас красной армии удар за ударом. Следовательно, именно сейчас должен был бы быть создан второй фронт в Европе, ибо именно сейчас Советская Россия нуждается в помощи, но „она напрасно ждет этой помощи от Англии и Америки, которые очень сладко поют о втором фронте но не очень торопятся его осуществить.

✝ SUB-LOCOT. AVIATOR ION ISTRĂTEANU

Aici departe, știrile sosesc mai greu, decît în țară. Durerea lor e mai intensă, mai violentă, decît acolo, în cinematografe, [illegible] a cotidianului.

Vestea morții prietenului Ion Istrăteanu m'a îndurerat mai mult decît atunci cînd a și fi auzit-o la „Cafe de la Paix", sau citită la întîmplare printre rîndurile unei gazete vechi. Cînd ne despărțeam pentru ultima oară, cu cîteva săptămîni în urmă, în pragul unei seri bucureștene, [illegible] brad dîrz, cu ochi de oțel [illegible] de [illegible] pe care strălucea crucea de aur a „Virtuții aeronautice".

Tot zîmbind același optimism și [illegible] ca un an și ceva în urmă, în momentul declarării războiului, cînd pașii noștri se despărțeau spre a se continua acolo, unde ne chema destinul cu [illegible] noastre.

Ne-am reîntîlnit în vălmășagul frontului, cînd [illegible] de [illegible] pe care ne aflam, era atacat de mai multe avioane de bombardament inamice. Din înaltul cerului albastru s'au coborît [illegible] două [illegible] elegante dar hotărîte — două rîndunici de-ai noștri. Pe sub rafalele de mitralieră s'au [illegible] decît atunci cînd unul din bolovanii s'a prăbușit în flăcări, spre ape, iar restul înspăimîntați au pornit cu maximum de viteză înapoi. Într'o [illegible] strălucire de soare am recunoscut [illegible] din [illegible] aripile [illegible] pe cel [illegible] de prietenul meu Ion Istrăteanu. Cînd mai tîrziu ne-am reîntîlnit pe străzi [illegible], s'ar fi zis un om [illegible] de gloria victoriilor ci un modest care se [illegible] pînă de [illegible] eroismul.

Îl văd și acum, tot așa de dîrz, tot așa de [illegible]. Ion Istrăteanu a fost aviator prin vocație. [illegible] pentru a se ridica pe aripile cerului în azururi.

Era o veche pasiune pentru care [illegible] cerului [illegible] pe [illegible] sergent T. R. la gradul de sublocotenent.

Aceste [illegible] i-a răsplătit prin bărbăția cu care s'a aruncat în luptă, prin victoriile pe care le-a dobîndit.

Acum, Ion Istrăteanu și-a frînt aripile, într'una din grelele misiuni de [illegible]. El doarme somn [illegible] și de acolo din înălțimi sufletul său veghează pașii noștri repeziți spre Victorie.

Ion Istrăteanu, prietene, fie-ți amintirea veșnică.

N. Săftoiu.

INAUGURAREA CERCULUI MILITAR DIN BALTA

În seara zilei de 5 Septembrie, a avut loc inaugurarea cercului militar, din Balta.

Solemnitatea s'a început cu un serviciu religios, oficiat de preot cpt. Pelculescu, răspunsurile fiind date de corul ofițeresc, dirijat de d. lt. Albu.

După slujba religiasă, a luat cuvîntul d. col Polichron Dumitrescu—Comandantul Div. III-a Pază, care a mulțumit călduros d-lui col. V. Nica-prefectul județului Balta și ofițerilor Diviziei, datorită sprijinului și muncii cărora s'a putut amenajat din vatme un local de recepție care face cinste orașului.

A vorbit apoi d. col. V. Nica—prefectul județului elogiind osteneala rodnică a d-lui col. Polichron Dumitrecu și a tuturor ofițerilor din garnizoana Balta, cari umăr la umăr, au muncit fără încetare pentru înfrumusețarea orașului.

A urmat desfășurarea unui bogat program muzical, care s'a bucurat de prețiosul concurs al d-lui N. PAUN—prim solist al operei romîne din București—actualmente ostaș pe meleagurile Transnistriene.

În cadrul programului muzical au mai cîntat d. lt. Dobrescu și cap. Pmici, entuziazmind publicul spectator.

S'a petrecut pînă în zorii zilei, într'o atmosferă de camaraderie și suflu romînesc.

La inaugurarea Cercului militar au participat numeroși ofițeri, funcționari localnici și funcționari romîni, din care remarcăm pe d-nii: col. Polichron Dumitrescu—Comandantul Diviziei: col. V. Nica prefectul județului, cu d-na și d-rele: lt. col. Toma zotter, maior Gogu, maior Duduleanu, maior Popescu, Valeriu Olariuc—șeful Centrului de propagandă, protoiereu M. Grosu, primar Gojinescu, cpt. Breslaver, cpt. Simionescu, col Staicovici, cpt. Popa, Al. Cojocaru subprefect, pretor Tr. Botnărescu—cu d-na, ing. Ilie Roșca, [illegible], Gh. Ciurea-șef de cabinet, etc.

Depe ogorul Bisericesc din Tiraspol

Misiunea ortodoxă romînească din Transnistria, condusă de marele cărturar și profesor, universitar Înalt Prea Cuviosul Arhimandrit Iuliu Scriban, își face pe deplin datoria. Astfel, fiecare sat își are preotul lui, glasul bisericii răsună, viața creștinească încă severă, își la [illegible].

Pretutindeni, Biserica creștină este la postul ei spiritual, iar preoții misiunei, cari au fost recrutați dintre cei mai buni și cu activitatea pastorală verificată zi de zi, activează rodnic, pătrunzînd cu raze de lumină chiar în colțurile cele mai întunecoase.—Vrednică de arătat este activitatea Părintelui Gheorghe Georgescu Zimnicea, care s'a oferit la lucru să îngrijească în cele spirituale pe cei dela închisoarea militară, precum și Penitenciarul Civil din Tiraspol. Aproape o jumătate de an, prin conferințe săptămînale rostite deținuților, a făcut ca Biserica să dovedească dragostea Ei, față de toți. [illegible] oficiind servicii religioase în săli amenajate în acest scop, spovedind și împărtășind soldații ce plecau pe front. Cu brațul plin de cărți de rugăciuni, broșuri religioase, pare o [illegible] de suflet, a pătruns în sufletele celor care erau de [illegible] Biserica.—

Astfel, a înființat mici biblioteci în cele două închisori și a împodobit localurile închisorilor, cu candele, icoane, [illegible] chipurile, M. S. Regelui Mihai I, Mareșal Antonescu, Adolf Hitler și [illegible] Biserica romîne.

Dăm pe față activitatea unui vrednic preot a cărui modestie nu o putem ascunde. În ziua de 6 Septembrie a. c., la Penitenciarul civil, Părintele Georgescu, sub faldurile drapelului romînesc, a oficiat serviciul religios în curtea închisorii, în asistența a 400 de condamnați, cari făceau semnul Sfintei Cruci, cu lacrimi de pocăință.

Rînd pe rînd, cu luminări în mîini, condamnații pășeau spre sfeșnice, aprinzîndu-le cu pioziate. Corul format dintre deținuți, a trecut la viața religioasă creștină și pe cei din jurul lor. Picurați cu apă sfințită, s'au întărit sufletește, reintorsi la Biserica mamă.

Printr'o frumoasă și simplă cuvîntare, Părintele confesor Georgescu George, a explicat Evanghelia zilei cu aplicațiuni la viața lor. Clipele au fost înălțătoare, mai ales că se [illegible] în capelă totdeauna [illegible] viața religioasă.—

D. Iordăchescu.

Совет министров

19 сентября с. г. состоялось заседание совета министров под председательством г—на проф. Михаила Антонеску—вице председателя совета министров по поводу разрешения текущих вопросов.

Г-н Генерал Г. Добре—Министр военного снабжения

„Мониторул Офичиал" под № 217 публикует следующее сообщение: Г-н генерал [illegible] Г. Добре назначается с сегодняшнего числа министром, государственным секретарем департамента военного снабжения в военной промышленности.

Ю М О Р

Коротко да ясно...

Два еврея остановились в гостинице Чикаго на 92 этаже. Однажды вернувшись в 12 часов ночи им пришлось пользоваться лестницей, чтоб попасть в свой № так как лифт испортился. Наши друзья не унывают. Для того, чтобы время прошло для них не заметно, они решили развлекать друг друга анекдотами.

Пока пройдет первый этаж, будет рассказывать Мойше, пока пройдут второй—будет рассказывать Янкель. Сказано—сделано. Время проходило не заметно и наши два героя очутились на 91 этаже.

Отдохнувши, Янкель говорит Мойше:—Ну брат, расскажи же кое-что.

На это Мойше отвечает:

—На сей раз мой рассказ не велик, но смысл большой. Я забыл ключ нашего номера внизу у швейцара...

Чужого не жаль...

У г-на Гольденберга плохие дела.

Он решается выехать в Америку.

На пароходе он приобрел много знакомых и не скучает. Однако в его приятном путешествии „маленькая" неприятность: штурм и пароход начинает тонуть. Среди пассажиров паника, каждый мечется в отчаянии и бросается к спасательному [illegible]. Один Гольденберг стоит на палубе спокойно.

—Гольденберг, Гольденберг чего Вы стоите так спокойно? Ведь пароход идет ко дну!!

—Что ж мне волноваться? Это мой пароход что-ли? Или моего отца?...

Крупные демонстрации в Каире

София 20. Трансопресс. Несмотря на месяц Рамадана, который является для магометан священным месяцем поста, в Каире, перед зданием Президиума Министров происходили крупные демонстрации возмущенного населения против недостатка и плохого качества хлеба.

Несколько пекарен были атакованы массами.

Премьер-министр Нахас Паша в своем выступлении по радио сообщил, что он сознает тяжесть страны и понимает причины, которые повлекли за собой столь крупные демонстрации.

Он издал приказ о закрытии нескольких мельниц и аресте многих коммерсантов.

Манифестанты кричали: „Дайте нам хлеба! Мы голодны. Англичане забрали у нас все!"

Полиция была вынуждена установить крупные посты возле пекарен во избежание их разрушения.

Автомобиль Нахас Паши был остановлен массой которая кричала:—Выполняй свои обязанности".

В Болгарии нет никаких волнений и никаких разговоров о перемене правительства.

София 20. Трансопресс—Согласно сообщениям Агентства Стефани, болгарский официоз „У. Т. Р. О." категорически опровергает фальшивые слухи о том, что будто бы в Болгарии начались беспорядки и ожидается перемена правительства.

„Полнейшая тишина царит на Балканах", заявляет газета и правительство Болгарии пользуется [illegible] доверием царя и страны, продолжая свою работу по [illegible] и управлению страны.